

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 8 juni 2000

Nr 505—511

INNEHÅLL

Nr		Sidan
505	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finland och Ukraina om internationell landsvägstrafik	1247
506	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen med Ukraina om internationell landsvägstrafik och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen	1248
507	Lag om Energimarknadsverket	1249
508	Naturgasmarknadslag	1251
509	Miljöministeriets förordning om miljöministeriets avgiftsbelagda prestationer	1259
510	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser i fråga om djur	1261
511	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar	1262

Nr 505

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finland och Ukraina om internationell landsvägstrafik

Given i Helsingfors den 19 december 1997

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Bestämmelserna i den i Helsingfors den 5 juni 1995 mellan Republiken Finland och Ukraina ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §
Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §
Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 19 december 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

RP 95/1997
TrUB 7/1997
RSv 112/1997

Nr 506

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av överenskommelsen med Ukraina om internationell landsvägstrafik
och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen

Given i Helsingfors den 31 maj 2000

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av trafikministern, föreskrivs:

1 §
Den i Helsingfors den 5 juni 1995 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ukrainas regering om internationell landsvägstrafik, i vilken vissa bestämmelser godkänts genom en lag av den 19 december 1997 (505/2000) och vilken republikens president godkänt likaså den 19 december 1997 och beträffande vilken noterna om dess godkännande växlats den 15 maj 2000, träder i kraft internationellt för Finlands del den 15 juni 2000 så som därom avtalats.

2 §
Lagen den 19 december 1997 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen
Helsingfors den 31 maj 2000

ande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Ukraina om internationell vägstrafik (505/2000), som även landskapet Åland har gett sitt bifall till, träder i kraft den 15 juni 2000.

3 §
De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §
Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2000.

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

Nr 507

L a g

om Energimarknadsverket

Givet i Helsingfors den 11 februari 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Uppgifter

För tillsynen över el- och naturgasmarknaden samt för främjande av en fungerande elmarknad och naturgasmarknad finns Energimarknadsverket.

Energimarknadsverket har till uppgift att vara verksamt som den elmarknadsmyndighet som avses i elmarknadslagen (386/1995) och den naturgasmarknadsmyndighet som avses i naturgasmarknadslagen (508/2000). Ämbetsverket sköter de myndighetsuppgifter som anges i elmarknadslagen och naturgasmarknadslagen och bestäms med stöd av dem samt främjar verksamheten på elmarknaden och naturgasmarknaden.

Energimarknadsverket kan dessutom ges andra uppgifter som lämpar sig för dess verksamhetsområde enligt vad som bestäms särskilt.

2 §

Administrativ ställning

Styrningen och övervakningen av Energi-

marknadsverket ankommer på handels- och industriministeriet.

3 §

Direktören

Chef för Energimarknadsverket är en direktör, om vars uppgifter och utnämning bestäms genom förordning.

4 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om Energimarknadsverkets uppgifter, organisation, förvaltning och personal utfärdas genom förordning.

5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs

1) lagen den 17 mars 1995 om elmarknadscentralen (387/1995),

2) förordningen den 24 mars 1995 om ikraftträdande av lagen om elmarknadscentralen (443/1995), samt

3) förordningen den 24 mars 1995 om elmarknadscentralen (444/1995) jämte ändringar.

Det som i annan lagstiftning bestäms om elmarknadscentralen gäller sedan denna lag har trätt i kraft Energimarknadsverket.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 februari 2000

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Nr 508

Naturgasmarknadslag

Given i Helsingfors den 31 maj 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syftet med denna lag är att säkerställa förutsättningarna för en effektiv naturgasmarknad så att tillgången på naturgas till ett skäligt pris och med tillräckligt god kvalitet kan tryggas. De främsta metoderna för att uppnå en fungerande naturgasmarknad är att trygga en sund och fungerande ekonomisk konkurrens vid försäljningen och upplagringen av naturgas samt att upprätthålla skäliga och jämlika principer för tjänsterna inom naturgasnätsverksamheten.

Företagen på naturgasmarknaden har till uppgift att sörja för de tjänster som sammanhänger med kundernas naturgasanskaffning samt att främja en effektiv och sparsam användning av naturgas både i sin egen och i kundernas verksamhet.

2 §

Denna lag tillämpas på naturgasmarknaden med vilken avses import, export, överföring, distribution, försäljning och upplagring av naturgas, inklusive kondenserad naturgas. Denna lag tillämpas inte på intern distribution av naturgas i en fastighet eller en fastighetsgrupp som motsvarar en sådan.

Bestämmelserna i 2, 5 och 6 kap. tilläm-

pas inte på försvarsförvaltningens naturgasnät.

3 §

I denna lag avses med

1) *naturgasnät* en för naturgasöverföring eller naturgasdistribution avsedd helhet som bildas av till varandra anslutna naturgasrör och naturgasrörssystem samt alla de behållare, anordningar och aggregat som hör till dessa och vilka innehåller naturgas,

2) *överföringsnät för naturgas* ett naturgasrörssystem via vilket naturgas transporteras under högt, oreducerat tryck,

3) *distributionsnät för naturgas* ett lokalt eller regionalt naturgasrörssystem via vilket naturgas transporteras under reducerat tryck,

4) *naturgasöverföring* transport av naturgas i ett överförings- eller distributionsnät mellan parter i naturgashandel,

5) *naturgasupplagring* förvaring av naturgas någon annanstans än i ett naturgasrörssystem,

6) *naturgasnätsverksamhet* affärsverksamhet där verksamhetsidkaren (nätinnehavaren) mot vederlag överför naturgas i ett överförings- eller distributionsnät för naturgas samt producerar och tillhandahåller andra på överförings- eller distributionsnätet för naturgasbaserade tjänster som ålagts nätinnehavaren i denna lag eller bestämmelser som utfärdats

med stöd av den till dem som behöver sådana,

7) *naturgasmarknadsmyndighet* Energi-marknadsverket, samt med

8) *konsument* en konsument som avses i 1 kap. 4 § konsumentskyddslagen (38/1978).

2 kap.

Allmänna förpliktelser vid nätverksamhet och prissättningsprinciper

1 §

Nätinnehavaren och innehavaren av en upplagrings- eller behandlingsanläggning för naturgas skall underhålla, driva och utveckla sitt naturgasnät och sitt naturgasaggregat på området för naturgasnätet samt upprätthålla, nyttja och utveckla förbindelserna till andra nät i enlighet med kundernas rimliga behov och för sin del trygga naturgasleveranserna till kunderna (skyldighet att utveckla nät och utrustning).

Nätinnehavaren och den som bygger en upplagrings- eller behandlingsanläggning för naturgas skall sörja för att den planering som gäller byggandet av naturgasföret och upplagrings- eller behandlingsanläggningen för naturgas delges kommunerna. En verksamhetsutövare skall tillsammans med kommunerna också i övrigt sörja för att tillräcklig samverkan ordnas så att de aspekter som gäller kommunernas markanvändning blir beaktade när rör och aggregat placeras.

2 §

Nätinnehavaren skall på begäran och mot skäligen ersättning till sitt nät ansluta drifts- och upplagringsställen för naturgas samt behandlingsanläggningar för kondenserad naturgas vilka uppfyller de tekniska kraven (anslutningsskyldighet).

3 §

Nätinnehavaren skall mot skäligen ersättning sälja överföringstjänster inom gränserna för sitt näts överföringskapacitet (överförings-skyldighet) till kunder, som är slutförbrukare av naturgas eller minutförsäljare och som vill köpa eller sälja naturgas som de ursprungligen har skaffat från en partiförsäljare i Finland antingen för eget bruk eller för återförsäljning via sitt distributionsnät. En förutsättning för överföringsskyldigheten är att kunderna på sina driftsställen förbrukar eller för återförsäljning anskaffar minst fem

miljoner kubikmeter naturgas per år och att naturgasmätningen omfattas av ett system för fjärravläsning.

Rätten att få en överföringstjänst gäller alla driftsställen som omfattas av ett eller flera anskaffningsavtal som uppfyller nämnda anskaffningsgräns på fem miljoner kubikmeter.

4 §

Naturgasmarknadsmyndigheten kan i ett enskilt fall bevilja nätinnehavaren ett tillfälligt tillstånd att vägra tillhandahålla en överföringstjänst (undantagslov), om nätinnehavaren anser sig drabbas av allvarliga ekonomiska eller finansiella svårigheter till följd av ett take-or-pay-åtagande som sammanhänger med ett långfristigt anskaffningsavtal om naturgas. Undantagslov skall sökas innan tillhandahållande av en överföringstjänst vägras. Om det förfarande som gäller ansökan om undantagslov (undantagsförfarande) och de tidsfrister som sammanhänger med detta bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Naturgasmarknadsmyndigheten skall pröva undantagslovet med särskild hänsyn till följande synpunkter och grunder:

1) det allmänna målet att uppnå en konkurrensutsatt naturgasmarknad, de effekter ett undantag skulle få på den korrekta tillämpningen av direktivet om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (98/30/EG) avseende en väl fungerande marknad för naturgas samt konkurrensläget på marknaden,

2) hur allvarliga ekonomiska och finansiella svårigheter naturgasföretagen och de i 2 kap. 3 § angivna kunderna råkar ut för,

3) undertecknandedatum och villkor i take-or-pay-avtalen, inbegripet i vilken utsträckning förändringar på marknaden beaktas samt i vilken mån företaget, när det godtog take-or-pay-åtagandena, rimligen kunde ha förutsett att allvarliga problem troligen skulle uppstå,

4) åtgärderna för att lösa problemet, samt

5) i hur hög grad systemet är anslutet till andra system och i vilken mån dessa system är driftkompatibla samt behovet av att säkerställa försörjningstryggheten i fråga om naturgas och att fullgöra allmännyttiga tjänster. Nätinnehavaren anses dock inte ha allvarliga problem om försäljningen av naturgas inte faller under nivån för minimiköpgarantierna

i take-or-pay-avtal om köp av naturgas eller om det ifrågavarande take-or-pay-avtalet kan anpassas eller om nätinnehavaren kan finna alternativa avsättningsmöjligheter.

5 §

Handels- och industriministeriet kan bestämmande att begäran om naturgasöverföringstjänster, inledandet av förhandlingar och resultaten av dem skall anmälas till naturgasmarknadsmyndigheten och till internationella organisationer, om Finlands internationella avtalsförpliktelser förutsätter detta.

6 §

Nätinnehavaren skall offentliggöra de allmänna försäljningsvillkoren och försäljningspriserna för sina nättjänster samt grunderna för hur de fastställs.

7 §

Nätinnehavarna skall för naturgasmarknadsmyndigheten uppge försäljningsvillkoren och försäljningspriserna för nättjänsterna samt grunderna för hur de fastställs i enlighet med vad naturgasmarknadsmyndigheten föreskriver i sitt beslut.

Nätinnehavaren skall offentliggöra nyckeltal som beskriver prisnivån på nättjänsterna samt nätverksamhetens effektivitet, art och lönsamhet i enlighet med vad naturgasmarknadsmyndigheten föreskriver i sitt beslut.

8 §

Försäljningspriserna och försäljningsvillkoren för nättjänsterna samt grunderna för hur de fastställs skall vara objektiva och icke-diskriminerande för alla nätanvändare, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Prissättningen av nättjänsterna skall vara skälig.

I prissättningen av och försäljningsvillkoren för nättjänsterna får inte finnas ogrundade villkor eller begränsningar eller sådana som uppenbarligen begränsar konkurrensen inom naturgashandeln. I dem skall dock beaktas kraven på funktionsduglighet och effektivitet i naturgassystemet.

9 §

Nätinnehavaren skall skapa förutsättningar för att en kund skall kunna avtala om alla nättjänster med den nätinnehavare till vars nät kunden är ansluten.

Nätinnehavaren skall skapa förutsättningar för att en kund genom att betala avgifterna

får rätt att använda hela landets naturgasnät utgående från sin anslutningspunkt, med undantag av utlandsförbindelser (punktprissättning).

I distributionsnätet får priset på överföringstjänsterna inte vara beroende av var kunden finns geografiskt inom nätinnehavarens verksamhetsområde.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av principerna för punktprissättning kan vid behov utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

3 kap.

Systemförpliktelser och utredning av naturgashandeln

1 §

Naturgasmarknadsmyndigheten bestämmer i naturgasnätstillståndet att en överföringsnätinnehavare skall svara för att naturgasöverföringssystemet fungerar tekniskt och är driftsäkert samt sköta de uppgifter som omfattas av balansansvaret för överföringssystemet på ett ändamålsenligt och för parterna på naturgasmarknaden jämlikt och icke-diskriminerande sätt (systemansvar).

Den överföringsnätinnehavare som har systemansvar kan i fråga om användningen av naturgasöverföringssystemet ställa villkor som är nödvändiga för att systemansvaret skall kunna genomföras. Villkoren kan tillämpas så snart naturgasmarknadsmyndigheten har godkänt och fastställt dem genom sitt beslut. De fastställda villkoren kan tillämpas även om ändring söks, om besvärsmyndigheten inte bestämmer något annat.

Den överföringsnätinnehavare som har påförts systemansvar skall i fråga om de tjänster som anknyter till systemansvaret publicera samt till naturgasmarknadsmyndigheten anmäla gällande försäljningsvillkor och försäljningspriser samt grunderna för hur de fastställs.

Närmare bestämmelser om hur systemansvaret skall genomföras och om innehållet i det kan utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

2 §

Nätinnehavaren är skyldig att sörja för naturgasmätningen och utredningen av naturgashandeln.

Utredningen av naturgashandeln skall grunda sig på naturgasmätning som sker ge-

nom fjärravläsning samt på anmälningar om leveranserna. Bestämmelser om naturgasmätningen, utredningen av naturgashandeln och naturgasleveranserna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Parterna på naturgasmarknaden är skyldiga att meddela mätningssuppgifter som gäller förbrukning och leverans av naturgas samt andra motsvarande uppgifter som krävs för att balansansvaret skall kunna genomföras och naturgashandeln utredas. Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall meddelas och om det förfarande som skall iakttagas vid informationsutbytet kan utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

3 §

En part på naturgasmarknaden är ansvarig för att partens anskaffningsavtal för naturgas täcker partens naturgasförbrukning och naturgasleveranser under respektive balansavräkningsperiod (balansansvar).

Närmare bestämmelser om innehållet i balansansvaret kan vid behov utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

4 kap.

Naturgasförsäljning och naturgasförbrukarens ställning

1 §

En naturgasförsäljare som har dominerande ställning på marknaden i fråga om ett naturgasnät skall leverera naturgas till skäligt pris när en kund som är ansluten till nätet begär detta, om kunden inte har andra ekonomiskt konkurrenskraftiga alternativ att anskaffa naturgas genom naturgasnätet (leveransskyldighet).

Naturgasmarknadsmyndigheten kan bestämma att naturgasförsäljaren skall leverera naturgas till naturgasförbrukaren, om förbrukaren i annat fall inte har möjlighet att få naturgas.

2 §

Försäljaren skall hålla försäljningsvillkoren och försäljningspriserna samt grunderna för hur de fastställs tillgängliga för förbrukarna och för de kunder som omfattas av leveransskyldigheten. I dem får inte ingå oskäligen

villkor eller begränsningar eller sådana som begränsar konkurrensen inom naturgashandeln.

Försäljarna skall för naturgasmarknadsmyndigheten uppge försäljningsvillkoren och försäljningspriserna samt grunderna för hur de fastställs i enlighet med vad naturgasmarknadsmyndigheten föreskriver i sitt beslut.

3 §

Naturgasförsäljaren skall i enlighet med vad naturgasmarknadsmyndigheten bestämmer i sitt beslut i faktureringen lämna sina kunder en specifikation över hur naturgaspriset bildas.

Försäljarna skall offentliggöra uppgifter som beskriver den genomsnittliga prisnivån på naturgas på det sätt som naturgasmarknadsmyndigheten bestämmer.

4 §

En konsument som omfattas av leveransskyldigheten skall ha möjlighet att ingå ett sådant avtal med försäljaren som utöver naturgasförsäljningen omfattar den överföringstjänst som naturgasöverföringen förutsätter. Härvid svarar försäljaren i förhållande till konsumenten också för överföringstjänsten.

5 §

Naturgasleveransen kan avbrytas, om en konsument trots anmärkning försummar att betala avgifterna till naturgasförsäljaren eller distributionsnätinnehavaren eller annars i väsentlig grad bryter mot villkoren i avtalet om naturgasförsäljning eller nättjänst.

Naturgasleveransen till en byggnad som används som stadigvarande bostad eller till en del av en sådan får dock inte, om uppvärmningen är beroende av naturgas, avbrytas trots obetalda avgifter under tiden från ingången av oktober till utgången av april innan fyra månader har förflutit från förfallodagen för den obetalda avgiften.

6 §

I fråga om konsumentskyddet vid marknadsföring av naturgas gäller vad som i 27 a—27 f § elmarknadslagen (386/1995) bestäms om standardsättning, skadestånd på grund av dröjsmål, fel, prisavdrag, skadestånd på grund av fel och om de ansvariga parterna.

5 kap.

Åtskiljande av verksamheterna

1 §

Ett företag inom naturgasbranschen skall skilja åt naturgasnätverksamheten, naturgasförsäljningen och naturgasupplagringen från varandra samt från den affärsverksamhet som inte hör till naturgasbranschen.

Om den affärsverksamhet som inte hör till naturgasbranschen är ringa, behöver sådan obetydlig försäljning av varor eller tjänster inte skiljas åt från naturgasförsäljningen. Verksamheten anses ringa, om omsättningen inte överstiger 10 procent av omsättningen av naturgasförsäljningen.

2 §

Med åtskiljande avses i denna lag att resultaträkning och balansräkning per räkenskapsperiod skall upprättas för de naturgasaffärsverksamheter som skall skiljas åt. Resultaträkningen och balansräkningen, som skall kunna härledas ur företagets bokföring, skall i tillämpliga delar upprättas enligt bokföringslagen (1336/1997).

3 §

En kommunal inrättning eller en samkommun som utövar naturgasaffärsverksamhet skall i bokföringen redovisas skilt från kommunen och för den skall för varje räkenskapsperiod upprättas en resultaträkning och balansräkning som kan jämföras med ett aktiebolags bokslut.

4 §

Revisorerna för företaget eller den kommunala inrättning som bedriver naturgasaffärsverksamhet skall granska de särredovisade verksamheternas resultaträkning, balansräkning och tilläggsuppgifterna till dessa. De skall i revisionsberättelsen ge ett utlåtande om huruvida resultaträkningen och balansräkningen och tilläggsuppgifterna till dem för de särredovisade verksamheterna stämmer överens med denna lag och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

5 §

I fråga om de särredovisade affärsverksamheterna är resultaträkningen och balansräkningen jämte tilläggsuppgifter offentliga och de skall presenteras som noter till före-

tagets bokslut. Bokslutet för en kommunal inrättning som utövar naturgasaffärsverksamhet samt resultaträkningarna och balansräkningarna jämte tilläggsuppgifter för särredovisade verksamheter skall presenteras i kommunens bokslut.

6 §

Genom förordning av handels- och industriministeriet kan föreskrivas hur verksamheterna skall skiljas åt samt hur resultaträkningarna och balansräkningarna skall upprättas för de verksamheter som skiljs åt och vad som skall ges som tilläggsuppgifter till dem samt hur dessa uppgifter skall offentliggöras.

Naturgasmarknadsmyndigheten kan meddela föreskrifter om hur resultaträkningarna och balansräkningarna jämte tilläggsuppgifter för de verksamheter som har skiljts åt samt boksluten för de företag som utövar verksamheterna skall tillställas naturgasmarknadsmyndigheten.

Naturgasmarknadsmyndigheten kan av grundad anledning i enskilda fall bevilja undantag från det sätt att skilja åt verksamheterna som denna lag kräver, om det skulle vara orimligt att genomföra åtskiljandet på det sätt som lagen kräver.

6 kap.

Tillstånd och anmälningar

1 §

Naturgasnätverksamhet får utövas endast med tillstånd av naturgasmarknadsmyndigheten (naturgasnätstillstånd). Tillståndet beviljas tills vidare eller av särskilda skäl för viss tid. Tillstånd kan beviljas en sammanlutning eller en inrättning.

Naturgasmarknadsmyndigheten kan i enskilda fall för viss tid eller tills vidare befria nätinnehavaren från tillståndsplikten, om nätinnehavarens naturgasnät är av ringa betydelse med tanke på naturgasöverföringen.

2 §

Tillstånd beviljas, om den som ansöker om tillstånd har tekniska, ekonomiska och organisatoriska förutsättningar att sörja för naturgasnätverksamheten på det sätt som förutsätts i lagstiftningen om naturgasmarknaden. Den som ansöker om tillstånd skall uppfylla följande förutsättningar:

1) sökandens organisation skall motsvara omfattningen och arten av nätverksamheten,

2) sökanden skall ha tillräckligt med personal i sin tjänst,

3) sökanden skall ha ekonomiska förutsättningar för en lönsam naturgasnätverksamhet,

4) sökanden skall i sin tjänst ha en person som har utnämnts till driftsövervakare och som har den behörighet om vilken bestäms i naturgasförordningen (1058/1993) och möjlighet att övervaka användningen av röret.

Till tillståndet kan fogas villkor som skall anses nödvändiga med tanke på verksamheten.

Tillståndet kan inte överföras på en annan sammanslutning eller inrättning.

3 §

Naturgasmarknadsmyndigheten kan återkalla naturgasnätstillståndet om

1) tillståndshavaren upphör med naturgasnätverksamheten,

2) tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd, eller om

3) tillståndshavaren upprepade gånger och i väsentlig grad bryter mot de skyldigheter som anges i 2 kap. 1—3 § eller i 3 eller 5 kap.

4 §

Om ett naturgasnätstillstånd återkallas, skall naturgasmarknadsmyndigheten vid behov besluta om de åtgärder som måste vidtas för att nätverksamheten i fråga skall kunna upprätthållas.

Ifall det inte avtalas om överföring av nätet till en annan nätinnehavare, kan naturgasmarknadsmyndigheten besluta om överföring av tillståndet samt inlösning av naturgasnätet mot ersättning. I fråga om grunderna för ersättningen och hur den bestäms skall iaktas vad som föreskrivs om inlösningsförfarande och inlösningsersättning i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977).

5 §

För byggande av ett överföringsrör som överskrider landets gräns skall hos handels- och industriministeriet skriftligen ansökas om ett projektstillstånd.

En förutsättning för att tillstånd skall beviljas är att byggandet av ett överföringsrör som överskrider landets gräns är ändamåls-

enligt med tanke på utvecklingen på naturgasmarknaden.

I tillståndet fastställs inte ruten för överföringsröret.

6 §

I en ansökan om projektstillstånd som gäller ett överföringsrör som överskrider landets gräns skall de uppgifter och utredningar uppges om vilka bestäms genom förordning av statsrådet.

Om en ansökan gäller ett sådant projekt som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall till ansökan fogas en konsekvensbeskrivning enligt nämnda lag innan beslut om projektet fattas.

Av tillståndsbeslutet skall framgå på vilket sätt en bedömning enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning har beaktats.

7 §

Handels- och industriministeriet kan i enskilda fall bestämma att avtal om naturgasimport och naturgasexport skall anmälas till ministeriet. I anmälan skall lämnas de uppgifter som ministeriet bestämmer.

7 kap.

Ledning och tillsyn

1 §

Den allmänna ledningen och uppföljningen av verkställigheten av lagen ankommer på handels- och industriministeriet.

Naturgasmarknadsmyndigheten har till uppgift att övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser. Byggandet av överföringsrör som överskrider landets gräns samt naturgasimport och naturgasexport övervakas dock av handels- och industriministeriet.

2 §

Om någon försummar en skyldighet enligt denna lag eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, skall handels- och industriministeriet eller naturgasmarknadsmyndigheten, när de är övervakningsmyndighet, genom ett beslut kunna förplikta den försumlige att inom en viss tid rätta till försummelsen. Åläggandet kan förstärkas med vite.

I ett ärende enligt denna lag som gäller vite iakttas viteslagen (1113/1990).

3 §

Handels- och industriministeriet har rätt att bestämma att byggandet av ett överföringsrör som överskrider landets gräns skall avbrytas eller förbjuda användningen av det, om byggandet har inletts utan projekttillstånd enligt denna lag.

4 §

Om ett ärende som naturgasmarknadsmyndigheten behandlar gäller ett förfarande som kan bryta mot bestämmelserna om konkurrensbegränsningar i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992), kan naturgasmarknadsmyndigheten hänskjuta ärendet för behandling i enlighet med lagen om konkurrensbegränsningar till den del det är fråga om konkurrensbegränsningar.

När konkurrensbegränsningar på naturgasmarknaden och deras skadliga effekter bedöms skall också denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser beaktas.

I ett beslut om hänskjutande av ett ärende får ändring inte särskilt sökas genom besvär.

5 §

En person, sammanslutning eller inrättning som utövar naturgasnätsverksamhet eller försäljning, upplagring, import eller export av naturgas skall ge handels- och industriministeriet och naturgasmarknadsmyndigheten den information som är nödvändig för skötseln av de övervakningsuppgifter som avses i denna lag. Utöver detta skall ministeriet och naturgasmarknadsmyndigheten ges den statistiska och övriga information som är nödvändig för andra uppgifter som avses i denna lag eller för uppfyllandet av internationella avtalsförpliktelser.

6 §

Handels- och industriministeriets och naturgasmarknadsmyndighetens övervakningsprestationer och andra prestationer enligt denna lag är avgiftsbelagda. Beträffande avgifterna iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

8 kap.

Skadestånd och straff

1 §

Den som genom ett förfarande som står i strid med 2 kap. 2 § (anslutningsskyldighet), 2 kap. 3 § (överföringsskyldighet), 3 kap. 2

eller 3 § (systemförpliktelse), 4 kap. 1 § (leveransskyldighet) eller 4 kap. 5 § (avbrott i naturgasleveransen) orsakar någon annan skada är skyldig att ersätta skadan.

Om skadestånd gäller till övriga delar vad som bestäms i skadeståndslagen (412/1974).

2 §

Den som bedriver naturgasnätsverksamhet utan tillstånd som avses i 6 kap. 1 § eller i strid med de villkor som uppställts i tillståndet eller bygger ett överföringsrör utan tillstånd enligt 6 kap. 5 § eller i strid med de villkor som uppställts i tillståndet, skall för *olovligt bedrivande av naturgasnätsverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte strängare straff för gärningen bestäms i någon annan lag.

3 §

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 9 kap. 2 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om gärningen inte skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om strängare straff för den inte bestäms någon annanstans i lag.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

En kommun eller en sammanslutning i vilken kommunen har bestämmanderätt kan bedriva naturgasnätsverksamhet samt försäljning och upplagring av naturgas också utanför kommunens område.

2 §

Den som vid fullgörande av uppgifter som avses i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den har fått kännedom om någons affärs- eller yrkeshemligheter får inte röja dem för utomstående eller själv utnyttja dem.

3 §

Polisen skall vid behov ge handräckning i ärenden som gäller övervakning av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser. Polismyndigheten skall vid behov bistå också vid verkställandet av det förordnande eller förbud som avses i 7 kap. 3 §.

4 §

Ändring i ett beslut som handels- och in-

dustriministeriet samt naturgasmarknadsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

5 §

Om en sökande beviljas undantagslov enligt vilket denne får vägra tillhandahålla en naturgasöverföringstjänst, skall naturgasmarknadsmyndigheten iaktta det förfarande som nämns i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas.

6 §

Om överenskommelse inte kan nås om transitering av naturgas som avses i rådets direktiv 91/296/EEG om transitering av naturgas genom gasledningsnät, iaktas det förfarande som nämns i direktivet.

7 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1 §

Om ikraftträdelsetidpunkten för den överföringsskyldighet som avses i 2 kap. 3 § bestäms genom förordning av statsrådet. Överföringsskyldigheten tillämpas på leveranspartier av naturgas som grundar sig på ett

anskaffningsavtal som en kund som avses i 2 kap. 3 § har ingått med en partiförsäljare efter att denna lag har trätt i kraft. Överföringsskyldigheten tillämpas också på naturgas som har köpts med ett anskaffningsavtal som har ingåtts innan lagen träder i kraft, om det sedan denna lag har trätt i kraft avtalas om prissättningen av naturgas eller om anpassningen av anskaffningsavtalet så att det motsvarar bestämmelserna i denna lag.

2 §

Om ikraftträdelsetidpunkten för den prissättningsprincip som avses i 2 kap. 9 § (punktprissättning) och det åtskiljande av verksamheterna som avses i 5 kap. 1 § bestäms genom förordning av statsrådet.

Naturgasmarknadsmyndigheten kan på ansökan i enskilda fall bevilja en förlängd tidsfrist på längst ett år för uppfyllande av kraven och åtskiljande av verksamheterna, om detta bedöms som skäligt med tanke på den sökande.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

Den som bedriver naturgasnätverksamhet när denna lag träder i kraft och har gjort en ansökan om naturgasnätstillstånd inom sex månader från lagens ikraftträdande, får fortsätta sin verksamhet till dess beslut om tillstånd har fattats.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 31 maj 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 509

**Miljöministeriets förordning
om miljöministeriets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 31 maj 2000

I enlighet med miljöministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om miljöministeriets avgiftsbelagda prestationer, om grunderna för avgifterna samt om avgifter som bärs upp för vissa offentligrättsliga prestationer.

2 §

Offentligrättsliga prestationer, för vilka en avgift enligt självkostnadsvärde uppbärs

Sådana i 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda offentligrättsliga prestationer, för vilka uppbärs en avgift som bestäms på basis av prestationens självkostnadsvärde, är:

- 1) typgodkännande enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999),
- 2) åtgärder föranledda av kvalitetskontroll i samband med typgodkännande,
- 3) återkallande av ansökan om typgodkännande, samt
- 4) godkännande av certifieringsorgan, kontrollorgan och provningslaboratorier.

Avgiften bestäms på basen av antalet arbetstimmar som använts för utförandet av prestationen. För föredragandes arbete uppbärs 350 mk/arbetstimme och för byråarbete 200 mk/arbetstimme. Vidare debiteras enligt statens tjänstemanna- och arbetskollektivavtal för resekostnader som uppkommit i samband med behandlingen av en ansökan om typgodkännande.

3 §

Offentligrättsliga prestationer, för vilka en fast avgift uppbärs

Sådana i 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda offentligrättsliga prestationer för vilka uppbärs en fast avgift som bestäms på basis av det genomsnittliga självkostnadsvärdet eller med stöd av 6 § 3 mom. en fast avgift som är lägre än självkostnadsvärdet är:

Beslut:

- 1) beslut om beviljande av undantag från uppfyllande av i 20 § 2 mom. markanvändnings- och bygglagen angiven förpliktelse 1000 mk,
- 2) beslut om samtycke till godkännande av generalplanen med avvikelse från regionplanen 800 mk,
- 3) beslut på ansökan gällande uppfyllande av i 177 § 1 och 4 mom. markanvändnings- och bygglagen avsedd planeringsförpliktelse 800 mk,
- 4) beslut om besvär över landskapsplan 800 mk,
- 5) beslut om besvär över kommuners gemensamma generalplan 800 mk,
- 6) beslut om besvär som överförts från högsta förvaltningsdomstolen till statsrådet 800 mk,
- 7) beslut enligt 17 § miljöskyddslagen (86/2000) om beviljande av undantag i fråga om iakttagande av förordningen 1200 mk,
- 8) beslut enligt 80 § miljöskyddslagen om delegering av beslutanderätten till kommu-

nen i ärenden som gäller förorenad mark 800 mk,

9) beslut enligt 111 § miljöskyddslagen om beviljande av undantag i fråga om vissa bestämmelser om utsläpp i projekt som avser gemensamt genomförande 5000 mk,

10) beslut om godkännande av återvinningssystem för detaljhandelsförpackningar för läskedrycker och alkoholdrycker 800 mk,

11) tillstånd till inlösning med stöd av markanvändnings- och bygglagen 5000 mk.

Den i punkterna 4—6 avsedda avgiften för beslut i besvärärenden uppbärs likväl inte hos

1) en person som vederbörligen konstaterats vara medellös i ärenden som gäller hans rätt eller fördel,

2) en ändringssökande, om besvären återtas, och inte heller hos

3) en ändringssökande vars besvär godkänns helt eller delvis.

Övriga offentlighetsrättsliga prestationer:

1) diarie- och registerintyg och registerutdrag 100 mk,

2) kopior av handlingar 4 mk/sida,

3) styrkande av riktigheten hos handlingar 20 mk/handling,

4) expeditonsavgift 20 mk/försändelse.

4 §

Prestationer som prissätts på affärsekonomiska grunder

Sådana avgiftsbelagda prestationer som

Helsingfors den 31 maj 2000

prissätts på affärsekonomiska grunder är följande tjänster och andra prestationer som utförs på beställning eller på basis av annan uppdragsgivning:

- 1) expert- och utbildningstjänster,
- 2) undersökningar och utredningar,
- 3) överlåtelse av data samt direktanvändning av datasystem,
- 4) informationssökningar och fjärrlån,
- 5) publikationer, tidningar, videoband, ljudband och andra motsvarande prestationer,
- 6) användning av lokalteter,
- 7) andra än i 2 § avsedda kopior, samt
- 8) andra motsvarande prestationer.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2000 och är i kraft till den 31 december 2001.

För beslut i ärenden som anhängiggjorts före denna förordnings ikraftträdande uppbärs avgift enligt de bestämmelser som gällde innan denna förordning trädde i kraft. Detsamma gäller beslut som utfärdas i ärenden som anhängiggjorts efter det att förordningen har trätt i kraft och som utfärdas med stöd av byggnadslagen (379/1958).

Genom denna förordning upphävs miljöministeriets beslut av den 28 december 1995 om miljöministeriets avgiftsbelagda prestationer (1803/1995) jämte ändringar.

Miljöminister Satu Hassi

Ekonomidirektör Oili Hintsala

Nr 510

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser i fråga om djur**

Utfärdat i Helsingfors den 2 juni 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
fogas till 2 § jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 30 juli 1997 om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser i fråga om djur, sådan den lyder i jord- och skogsbruksministeriets beslut 935/1998, ett nytt 5 mom., som följer:

2 §

*Begränsning av användningen av
läkemedelssubstanser*

Med avvikelse från 2 mom. får dock för
hästar, i vilkas av en i 3 § hästhushållnings-
lagen (796/1993) avsedd avelsorganisation

beviljade ursprungliga registreringsbevis
eller hästpass för registrerad häst har anteck-
nats ett förbud mot slakt för användning
som livsmedel, användas sådana läkemedels-
substanser som avses i 2 mom. 3 punkten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli
2000.

Helsingfors den 2 juni 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Veterinärinspektör Leena Räsänen

Nr 511

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar**

Utfärdat i Helsingfors den 2 juni 2000

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordningar:

Förordningens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändringar av jord- och skogsbruksministeriets beslut om användning, överlåtelse och förskrivning av läkemedel för behandling av djur ¹⁾	8/VLA/2000	2.6.2000	1.7.2000
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om köthygien ²⁾	9/VLA/2000	2.6.2000	1.7.2000

Förordningarna har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Förordningarna kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 2 juni 2000

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

¹⁾ Kommissionens beslut 2000/68/EG (32000D0068), EGT nr L 23, 28.1.2000, s. 72

²⁾ Rådets direktiv 64/433/EEG (31964L0433), ändr. genom direktiv 91/497/EEG (319991L0497), EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 69 och 95/23/EG (31995L0023), EGT nr L243, 11.10.1995, s. 7, kommissionens beslut 2000/68/EG (32000D0068), EGT nr L 23, 28.1.2000, s. 72